

Het begin van de kloostertuin.

Hans Timmerman.

Nu het einde van dit jaar nadert, is het ook wel eens leuk om achterom te kijken. Net zoals het park bestaat de kloostertuin 15 jaar. Niet bepaald een jubeljaar, maar toch iets om even bij stil te staan. Beide initiatieven hebben namelijk een verschillend begin.

In oktober 2010 reed er een bokkenwagen door het park. Een vrolijk gezelschap van medewerkers, vrijwilligers en bestuursleden van het MAK en de gemeente vergezelde de bok. De bedoeling van dit feest was de overdracht van het park van de gemeente naar onze eigen stichting.

Op de grens van weide en bos werd het gezelschap opgewacht door een echte monnik die een passende toespraak hield, waarvan ik de inhoud helaas ben vergeten. Maar de aanwezigheid van de monnik was wel belangrijk; hij vertegenwoordigde een stukje geschiedenis van het gebied. Hij was nog een levende herinnering aan het klooster dat in 1572 afgebroken werd. De monnik liep precies op tijd het gezelschap tegen het lijf. “Toeval is logisch” zei Cruyff ooit.

Want in een schetsontwerp van het natuurpark uit 2007 stond de plaats van de kloostertuin wel ingetekend, maar toen eind 2009 de laatste boom geplant was en de schelpenpaden nog knisperden van de nieuwigheid, was er van de kloostertuin nog niets te bekennen. Uit mailtjes tussen de projectleider van het natuurpark en de leden van de kloostertuinwerkgroep (Bert Balk en Will Schaaper) bleek dat het geld voor de aanleg van de kloostertuin op een andere manier gevonden moest worden.

Tja.....

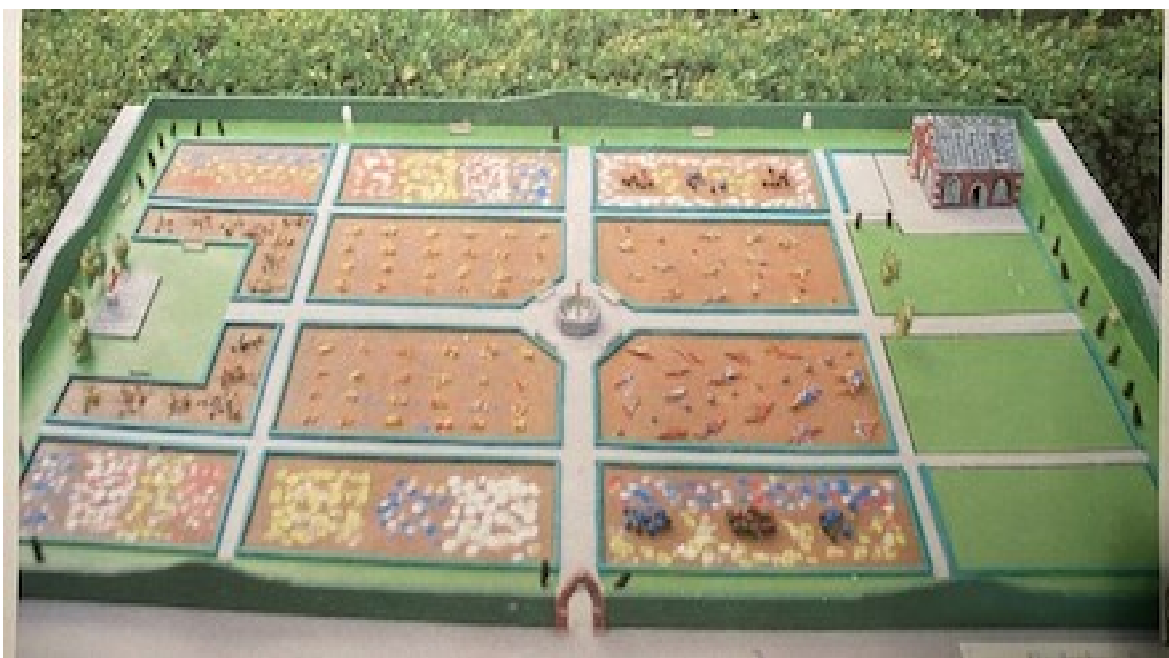
Al in 2006 maakte Will Schaaper plannen voor een gedenkwaardige kloostertuin op de plek waar toen nog het gebouw van de schietvereniging stond en 500 jaar eerder het klooster Nieuwlicht. Will had een prachtige maquette van de tuin gemaakt waarmee hij geld en enthousiasme probeerde te verzamelen bij de gemeente, bij donoren en groene verenigingen.

Tevergeefs. Het werd maar niet duidelijk wie de financiële verantwoordelijkheid voor de aanleg en het onderhoud van de toekomstige tuin op zich nam. En als er onduidelijkheid heerst, neemt de daadkracht af.

Inmiddels was het populierenbos gekapt en het park kreeg zijn ecologische vorm. Op de plaats van de schiettent werd asbest gevonden, en gelukkig ook nog wat archeologische vondsten. De eerste vondsten werden verwijderd en de tweede in 2012 in de poort gemetseld. Het terrein werd gevlakt en de berg grond die overbleef op een dijk langs de sloot gelegd.

De ideeën voor een kloostertuin waren onverwoestbaar en er kwam een tweede ontwerp. De tuin met stenen poort, hagen en wilgen-vlechtwerk werd kleiner dan in het ontwerp van Will. De aanlegkosten werden door de inmiddels opgerichte Stichting Cultuurhistorische Route Blokker door fondswerving bekostigd. Het onderhoud valt nu gewoon onder die van het natuurpark net zoals de vrijwilligers.

“Als je niet schiet, kan je niet scoren”, zei Cruyff ook en nu herinner ik me ook weer wat de monnik zei: “Let op! De tijden veranderen telkenmale, maar de geschiedenis laat zich steeds herhalen.”

De maquette van Will.

De kloostertuin in 2010.

De kloostertuin in de zomer.